

ที่ ปน ๐๐๒๓.๔/ว ๖๖๖๗

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี
ถนนเดชา ปน ๙๔๐๐๐

๖๒ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอรื้อการมอบอำนาจให้นายอำเภอเป็นผู้อนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอ

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๕/ว ๕๓๔๓

ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยจังหวัดปัตตานีได้รับแจ้งจาก กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นซึ่งได้มีหนังสือหรือสำนักงาน ก.พ.ร. กรณีหรือการมอบหมายให้ข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดไปปฏิบัติหน้าที่ในอำเภอต่าง ๆ ในเขตจังหวัด โดยในการปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอจะต้องมีการขออนุญาต อนุมัติ เพื่อปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ เช่น การขออนุญาตเดินทางไปราชการ การลา การขอตัวไปเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากท้องถิ่นอำเภอยังไม่มีสถานะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคระดับอำเภอ การมอบอำนาจให้นายอำเภอเป็นผู้อนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า การมอบหมายให้ข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดไปปฏิบัติหน้าที่ในอำเภอต่าง ๆ ในเขตจังหวัดมิได้ทำให้ข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานมีสถานะเป็นข้าราชการในอำเภอ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบอำนาจได้หรือไม่ จึงต้องพิจารณาตามกฎหมายที่ให้อำนาจ จังหวัดปัตตานีเห็นว่า ขอรื้อดังกล่าวเป็นประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน จึงขอแจ้งหนังสือตอบข้อหรือฉบับดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสนั่น สนธิเมือง)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบ และเรื่องร้องทุกข์

โทร. ๐ ๗๓๓๓ ๖๐๔๔

- ☐ ผ.บ.ท.
☐ กง.บ.ด.
☐ กง.สส.
☒ กง.กม.
☐ กง.กก.
☐ กง.บป.

สจ. ปัตตานี
รับที่ 120
วันที่ ๕ มี.ค. ๒๕๖๗
เวลา ๐๙.๒๖ น.

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/ว ๕๓๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอรื้อการมอบอำนาจให้นายอำเภออนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๒/๓๘๘

ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือหารือสำนักงาน ก.พ.ร. หารือการมอบหมายให้ข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดไปปฏิบัติหน้าที่ในอำเภอต่าง ๆ ในเขตจังหวัด โดยในการปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอจะต้องมีการขออนุญาต อนุมัติ เพื่อปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ เช่น การขออนุญาตเดินทางไปราชการ การลา การขอตัวไปเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากท้องถิ่นอำเภอยังไม่มีสถานะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคระดับอำเภอ การมอบอำนาจให้นายอำเภอเป็นผู้อนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า การมอบหมายให้ข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดไปปฏิบัติหน้าที่ในอำเภอต่าง ๆ ในเขตจังหวัด มิได้ทำให้ข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานมีสถานะเป็นข้าราชการในอำเภอ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบอำนาจได้หรือไม่ จึงต้องพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจ ดังนี้

๑. การขออนุญาตเดินทางไปราชการและการลานั้น มีการกำหนดเรื่องการมอบหมายและเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นการอย่างอื่นแล้ว/ดังนั้น ผู้มีอำนาจจะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ เป็นผู้อนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรหรือพิจารณาอนุญาตแทนก็ได้

๒. การขอตัวไปเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัย หรือคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ เป็นเรื่องการให้ความยินยอม จึงเป็นการใช้อำนาจในทางบริหารของผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อให้การบริหารราชการส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัดดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงสามารถมอบอำนาจในทางบริหารของตนให้แก่ นายอำเภอเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ รายละเอียดปรากฏตาม QR Code ที่ส่งมาท้ายหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายเอกวิทย์ มีเพียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๑

โทร/โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๕๐๓๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@dla.go.th

ผู้ประสานงาน นางสาวกนกวรรณ โทร. ๐๖๓-๒๒๔-๒๕๖๖

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
เลขรับ... 3604
วันที่ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๖
เวลา 10:47 น.

65429

8

ที่ นร ๑๒๐๒/๓๘๘

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอรื้อการมอบอำนาจให้นายอำเภออนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอ

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๕/๑๔๒๔๔ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๖/๑๖ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอรื้อหรือเรื่องการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นหรือมายังสำนักงาน ก.พ.ร. กรณีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด เป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคไม่มีสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ แต่ในทางปฏิบัติมีการมอบหมายให้ข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดไปปฏิบัติหน้าที่ในอำเภอต่าง ๆ ในเขตจังหวัด โดยในการปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอจะต้องมีการขออนุญาต อนุมัติ เพื่อปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ เช่น การขออนุญาตเดินทางไปราชการ การลา การขอตัวไปเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ซึ่งในทางปฏิบัติผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้นายอำเภอเป็นผู้อนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอ เนื่องจากท้องถิ่นอำเภอยังไม่มีสถานะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคระดับอำเภอ การมอบอำนาจให้นายอำเภอเป็นผู้อนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการของท้องถิ่นอำเภอเป็นการดำเนินการที่ขัดด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ ข้อ ๓ ข. แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีราชการบริหารส่วนภูมิภาค คือ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด (สอ.จ.) ซึ่งมีท้องถิ่นจังหวัดเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด เป็นผู้ปกครองบังคับบัญชารับผิดชอบ ดังนั้น การมอบหมายให้ข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดไปปฏิบัติหน้าที่ในอำเภอต่าง ๆ ในเขตจังหวัด มิได้ทำให้ข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานมีสถานะเป็นข้าราชการในอำเภอ ฉะนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบอำนาจได้หรือไม่ นั้น จึงต้องพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจ ดังนี้

๑. การขออนุญาตเดินทางไปราชการ และการลา

โดยที่มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า "อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของ

คณะรัฐมนตรี...

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
เลขรับ... 719
วันที่ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๖

คณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา" เมื่อพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการขออนุญาตเดินทางไปราชการและการลา เห็นได้ว่า โดยที่ข้อ ๑๑ วรรคสอง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า "ผู้มีอำนาจตามข้อนี้จะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดๆ เป็นผู้อนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรแทนก็ได้" และข้อ ๘ วรรคสี่ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดว่า "ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาจะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่น เป็นผู้พิจารณาหรืออนุญาตแทนก็ได้โดยให้คำนึงถึงระดับตำแหน่งและความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจ เป็นสำคัญ" ดังนั้น เมื่อการขออนุญาตเดินทางไปราชการและการลา มีการกำหนดเรื่องการมอบหมายและเรื่อง การมอบอำนาจไว้เป็นการอย่างอื่นแล้ว กรณีนี้จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ดังที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหา กฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินเคยให้ความเห็นเป็นแนวทางไว้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๒. การขอตัวไปเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่

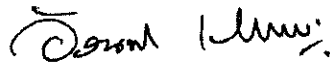
โดยที่มาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติให้ ในจังหวัดหนึ่ง ให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่งเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดา ข้าราชการฝ่ายบริหาร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการจังหวัด และอำเภอ และมาตรา ๕๗ (๑) ได้กำหนดให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่บริหารราชการตาม กฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ ซึ่งเมื่อพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในเรื่องการขอตัวไปเป็น คณะกรรมการสอบสวนวินัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว เห็นว่า ข้อ ๔๙ แห่งประกาศคณะกรรมการ กลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน อาจแต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้ ซึ่งในเรื่องนี้คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล และคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลได้กำหนด หลักเกณฑ์ไว้ในทำนองเดียวกันตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไป เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศ คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ส่วนการขอตัวไปเป็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีการกำหนดให้ คณะกรรมการสอบ ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ให้มีจำนวนไม่เกินห้าคนโดยแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน ของรัฐแห่งนั้นหรือหน่วยงานอื่นตามที่เห็นสมควร แต่ไม่ได้มีการกำหนดเรื่องของการขอตัวไปเป็นคณะกรรมการไว้ ฉะนั้น การให้ความยินยอมดังกล่าวจึงเป็นการใช้อำนาจในทางบริหารของผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อการบริหาร

ราชการ...

ราชการส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัดดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{ดังนั้น} เมื่อการให้ความยินยอมดังกล่าว
เป็นการใช้อำนาจในทางบริหารของผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงสามารถมอบอำนาจในทาง
บริหารของตนให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นภายในจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอ่อนฟ้า เวชชาชีวะ)

เลขาธิการ ก.พ.ร.

กองกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๔๔๔๔ ต่อ ๘๘๒๗ (ภาคพร)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๒๓๐

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@opdc.go.th

ที่ นร ๑๒๐๒/๑๖

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอร้องหรือเรื่องการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๒.๑/๑๕๓๒๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้มีคำสั่งที่ ๓๐๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๕ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการพิจารณาอนุญาตการลา การพิจารณาอนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร และการพิจารณาอนุญาตใช้รถส่วนกลางนอกเขตพื้นที่จังหวัดของผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน แต่โดยที่จังหวัดพะเยาได้มีหนังสือหาเรื่องมาแจ้งกระทรวงมหาดไทยว่า การมอบอำนาจดังกล่าวอาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อาจมอบอำนาจให้แก่ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้เป็นผู้อนุมัติ อนุญาตตัวเองได้โดยสภาพ ฉะนั้น กรณีดังกล่าวจึงได้หาเรื่องว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะสามารถมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า สำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณา ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ แล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า "อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติ หรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดเรื่อง การมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา" ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวหมายความว่า ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีที่สร้างอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นสามารถมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐

เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้มอบอำนาจ ในการอนุญาตการลาป่วย การลาคลอดบุตร การลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร การลาพักผ่อน และการลาพักผ่อน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ การพิจารณา

อนุมัติ...

อนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และการพิจารณาอนุญาตการใช้รถส่วนกลางออกนอกเขตพื้นที่จังหวัดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ของผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว และเมื่อพิจารณาระเบียบทั้งสามฉบับดังกล่าวก็จะเห็นได้ว่า โดยที่ในข้อ ๘ วรรคสี่ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดว่า "ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาจะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่น เป็นผู้พิจารณาหรืออนุญาตแทนก็ได้โดยให้คำนึงถึงระดับตำแหน่งและความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจเป็นสำคัญ" และโดยที่ข้อ ๑๓ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า "ผู้มีอำนาจตามข้อนี้ จะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดๆ เป็นผู้อนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรแทนก็ได้" ดังนั้น เมื่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นการอย่างอื่นแล้ว การมอบอำนาจของอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเรื่องดังกล่าวจึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการมอบอำนาจที่ระเบียบทั้งสองฉบับดังกล่าวกำหนด

สำหรับการพิจารณาการใช้รถส่วนกลางออกนอกเขตพื้นที่จังหวัดนั้น โดยที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้มีการกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ดังนั้น การที่อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมอบอำนาจในเรื่องดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนจึงต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกอบกับโดยที่มาตรา ๒๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า "ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่อำนาจนั้นเกี่ยวกับราชการของส่วนราชการใด และส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนั้น

(๒) นอกจากกรณีตาม (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัด เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้"

และโดยที่มาตรา ๒๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวกำหนดว่า "ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าเรื่องใดเป็นเรื่องที่ไม่อาจมอบอำนาจได้เนื่องจากเป็นกรณีตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจไม่มอบอำนาจนั้นก็ได้ แต่ต้องแจ้งการไม่มอบอำนาจพร้อมทั้งเหตุผลให้ส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่มอบอำนาจทราบ ทั้งนี้ หากส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่มอบอำนาจมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้นำข้อขัดแย้งนั้นเสนอ ก.พ.ร. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด" ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบังคับว่า เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจมาแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ต้องมอบอำนาจนั้นต่อไปตามที่บัญญัติไว้ใน

มาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี แต่หากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าเรื่องที่ตนรับมอบอำนาจมานั้น เป็นเรื่องที่ไม่อาจมอบอำนาจได้เนื่องจากเป็นกรณีตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง ได้แก่

(๑) เป็นเรื่องที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจเฉพาะหรือเป็นเรื่องที่โดยสภาพไม่อาจมอบอำนาจได้

(๒) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสำคัญ

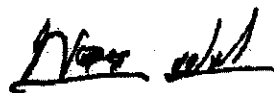
(๓) เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นต้องมีการดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

(๔) เป็นเรื่องที่สามารถก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนได้

ฉะนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจจะใช้ดุลพินิจไม่มอบอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ได้ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดควรจะเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นเอง ทั้งนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องแจ้งการไม่มอบอำนาจพร้อมทั้งเหตุผลให้ส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่มอบอำนาจทราบด้วย เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้มอบอำนาจในการพิจารณาอนุญาตการใช้รถส่วนบุคคลออกนอกเขตพื้นที่จังหวัด ของผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งตามบทบัญญัติมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมอบอำนาจที่ได้รับมอบนั้นต่อไปให้แก่ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนั้น แต่โดยที่กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องการพิจารณาอนุญาตในส่วนของผู้บริหารศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเอง กรณีจึงเป็นเรื่องที่โดยสภาพไม่อาจมอบอำนาจได้ ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงสามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๖ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้ดุลพินิจไม่มอบอำนาจในเรื่องการพิจารณาอนุญาตการใช้รถส่วนบุคคลออกนอกเขตพื้นที่จังหวัดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ต่อให้แก่ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าวได้ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดจังหวัดควรจะเป็นผู้ใช้อำนาจดังกล่าวนี้เอง และผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องแจ้งการไม่มอบอำนาจพร้อมทั้งเหตุผลให้ส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่มอบอำนาจทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพงษ์อาจ ตรีกิจวัฒนากุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.ร.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.ร.

สำนักกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๒

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๒๓๐